

(11) RO 126849 B1

(51) Int.Cl.

C08B 15/00 (2006.01),
C01F 1/00 (2006.01),
C01F 5/00 (2006.01),
C01F 7/00 (2006.01),
A61K 47/38 (2006.01),
A61K 47/02 (2006.01)

(12)

BREVET DE INVENȚIE

(21) Nr. cerere: **a 2010 00461**

(22) Data de depozit: **28.05.2010**

(45) Data publicării mențiunii acordării brevetului: **30.08.2012 BOPI nr. 8/2012**

(41) Data publicării cererii:
30.11.2011 BOPI nr. **11/2011**

(73) Titular:
• UNIVERSITATEA TEHNICĂ
"GHEORGHE ASACHI" DIN IAŞI,
BD.PROF.D.MANGERON NR. 67, IAŞI, IS,
RO

(72) Inventatori:
• CIOBANU MARGARETA GABRIELA,
STR. ANASTASIE PANU, NR. 32,
BL. ANASTASIE PANU, TR. 5 ET. 5 AP. 16,
IAŞI, IS, RO;
• CARJA GABRIELA,
STR. LT. IONESCU NR.11, IAŞI, IS, RO

(56) Documente din stadiul tehnicii:
S. YOSHITAKE, R. KUSUMI, Y. NISHIO,
"NANOINCORPORATION OF LAYERED
DOUBLE HYDROXIDES INTO MISCELLANEOUS
POLYMER BLENDS OF CELLULOSE
ACETATE", THE 235-th ACS NATIONAL
MEETING, NEW ORLEANS, LA, 6-10
APRILIE, 2008; G. CARJA, Y. KAMESHIMA,
G. CIOBANU, H. CHIRIAC, K. OKADA,
"NEW HYBRID NANOSTRUCTURES
BASED ON
OXACILIN-HYDROTALCITE-LIKE-ANIONIC
CLAYS AND THEIR TEXTURAL
PROPERTIES", MICRON, 40, PP. 147-150,
2009; WO 02/47729 A2; G. CARJA, H.
CHIRIAC, N. LUPU, "NEW MAGNETIC
ORGANIC-INORGANIC COMPOSITES
BASED ON HYDROTALCITE-LIKE
ANIONIC CLAYS FOR DRUG DELIVERY",
JOURNAL OF MAGNETISM AND
MAGNETIC MATERIALS, 311, PP. 26-30,
2007; RO 121323 B1

(54) **PROCEDEU DE OBȚINERE A UNOR BIOCOMPOZITE PE
BAZĂ DE ACETAT DE CELULOZĂ ȘI ARGILE ANIONICE**

Examinator: biochimist BABALIGEA IRINA

Orice persoană are dreptul să formuleze în scris și
motivat, la OSIM, o cerere de revocare a brevetului de
invenție, în termen de 6 luni de la publicarea mențiunii
hotărârii de acordare a acesteia

RO 126849 B1

1 Inventia se referă la un procedeu de obținere a unor biocompozite pe bază de acetat
2 de celuloză și argile anionice, de tip hidroxizi dublu lamelari (LDH), sub formă de filme
3 poroase, apte de a fi folosite ca sisteme de eliberare controlată de medicamente sau ca
4 bureți medicamentoși, în tratamentele medicale.

5 În ultimele decenii, interesul pentru utilizarea formelor farmaceutice moderne și, în
6 special, a preparatelor medicamentoase cu eliberare controlată, a crescut considerabil, ca
7 urmare a înțelegerii potențialului lor terapeutic și a progreselor înregistrate în strategiile de
8 formulare și în tehnologiile de fabricație, capabile să asigure un control mai bun al eliberării
9 substanței medicamentoase.

10 Sistemele de eliberare controlată de medicamente și bureți farmaceutici sunt forme
11 farmaceutice sub formă de filme cu structură poroasă, destinați administrării externe, pe
12 pielea lezată sau pe mucoase, în principal, pentru acțiunea locală, hemostatică și pentru
13 eliberarea controlată a substanțelor medicamentoase. Sistemele de eliberare controlată de
14 medicamente și bureți farmaceutici pot fi utilizate pe diferite căi de administrare: pe piele,
15 în tratamentul arsurilor și rănilor, introducerea în alveolele dentare, după extracția dintilor,
16 sau prin implantare, în timpul operațiilor chirurgicale.

17 Sistemele de eliberare controlată de medicamente și bureți farmaceutici se prepară
18 din substanțe polimerice, hidrofile, naturale sau sintetice precum: fibrina, gelatina, colagenul
19 și hidrolizatele de colagen, alginatul de calciu, chitozanul, alcoolul polivinilic, poliuretanul etc.
20 Substanțele medicamentoase, care previn inflamația sau infecția rănilor, pot mări acțiunea
21 filmelor poroase, care vor forma matrița pentru dispersia acestora. Cinetica de dizolvare a
22 substanței medicamentoase poate fi controlată prin schimbarea gradului de viscozitate a
23 polimerilor, a gradului de reticularare a polimerilor sau prin adăugarea, în matrița polimerică,
24 a unui compus care îmbunătățește calitățile polimerului, respectiv, formarea de compozite.

25 Cercetările privind dezvoltarea unor noi biomateriale sunt prioritare în prezent, una
26 dintre principalele direcții de cercetare din acest domeniu construindu-se în jurul argilelor
27 naturale sau sintetice.

28 Argilele, unele dintre cele mai cunoscute și răspândite minerale de pe suprafața
29 pământului, au fost folosite de oameni încă din primele zile ale civilizației, datorită abundenței
30 acestora în natură și potențialelor aplicații nelimitate. Datorită faptului că sunt foarte versatile,
31 argilele și-au găsit aplicații în domenii din cele mai diverse: farmaceutică, medicină,
32 agricultură, în cataliză, drept catalizatori, sau suporturi pentru diversi catalizatori, adsorbanți,
33 schimbători de ioni, agenți de decolorare etc.

34 Referitor la aplicațiile medicinale, argilele s-au dovedit a fi foarte eficiente în scopuri
35 curative și protectoare, utilizându-se în peloterapie, în tratarea unor afecțiuni cum ar fi:
36 reumatism, artrite, dureri ale oaselor, mușchilor etc. De altfel, administrarea corectă a
37 argilelor poate purifica sângele, poate reduce sau chiar elimina infecțiile, vindecă ulcerul sau
38 chiar curăță corpul de diferite alergii. Argilele stau chiar și la baza chemoterapiei cutanate,
39 fiind utilizate în calitate de agenți antimicrobieni sau antifungici, în tratamentul pielii
40 seboreice. Astăzi, datorită necesității eliberării controlate a diverselor medicamente sau
41 molecule bioactive, cercetările avansate din domeniu au condus la o dezvoltare intensă a
42 materialelor, în scopul obținerii unor structuri cât mai compatibile și mai eficiente. Astfel,
43 studiile privind aplicațiile biologice s-au dezvoltat în jurul argilelor naturale, dar și a celor
44 sintetice.

45 Argilele anionice sunt combinații naturale sau sintetice de hidroxizi cu structură
46 lamellară, conținând anioni interschimbabili în spațiile interlamelare. Pentru aceste argile, se
47 pot folosi mai multe denumiri, în funcție de compozitia și forma politipului (de exemplu,
hidrotalcit, manaseit, piroaurit, siogrenit, takovit etc).

La scară largă, pentru referirea la aceste materiale, se folosesc, în general, termenii de compuși de tip hidrotalcit (HT) sau hidroxizi dublu lamelari (LDH), aceasta din cauza caracterizării extensive a hidrotalcitului față de alți compuși similari, precum și datorită faptului că sunt relativ simplu și ieftin de sintetizat.	1
Argilele anionice de tip hidroxizi dublu lamelari reprezintă o clasă de materiale caracterizată prin structura lamellară stratificată, în care lamelele sunt încărcate pozitiv, iar stabilitatea împachetării stratificate este asigurată de anioni care leagă electrostatic strâns lamelele adiacente. Nanoargilele anionice stratificate de tip hidroxizi dublu stratificați sunt rar întâlnite în natură. Acestea pot fi definite prin compoziția chimică, distanța interlamelară și secentarea în stivuire. Compoziția chimică a argilelor anionice poate fi descrisă prin următoarea formulă generală:	5
$[M^{II}_{1-x} M^{III}_x (OH)_2]^{x+} (A^{n-})_{x/n} \cdot mH_2O$	7
unde: M^{II} = cationi divalenti (Mg^{2+} , Zn^{2+} , Ni^{2+} etc);	9
M^{III} = cationi trivalenti (Al^{3+} , Fe^{3+} , Ga^{3+} etc);	11
A^{n-} = anioni de compensare de sarcină (CO_3^{2-} , NO_3^- etc.).	13
Prin sinteză, poate fi obținută o gamă diversă de argile anionice, ca aglomerări de modele ordonate de nanoparticule, caracterizate prin interesante proprietăți mesoporoase și suprafețe specifice mari, de ordinul sutelor de metri pătrați per gram. Anionii care fac legătura între straturile argilei pot crea în aceste structuri proprietăți microporoase.	15
Structura stratificată a argilei face, de asemenea, posibilă introducerea între straturi a unor anioni organici sau anorganici de dimensiuni mari, de tip polimer, enzime, medicamente, pesticide etc. În acest fel, straturile de argilă pot fi distanțate și dau naștere la nanostructuri hibride anorganice - organice, de tip bionanocompozite multifuncționale. Studii privind designul și sinteza acestor noi structuri sunt astăzi la început de drum, în laboratoare de cercetare de prestigiu din întreaga lume. Astfel, cercetări recente au arătat că este posibilă realizarea de componete și nanocompozite pe bază de diversi polimeri, în care s-au dispersat argile anionice de tip hidroxizi dublu lamelari (LDH), apelând la metode specifice precum precipitarea, polimerizare <i>in situ</i> , extrudarea din topitură, turnarea din soluție, laminarea etc. Drept matrice polimerice în care s-au dispersat diverse tipuri de argile anionice, s-au utilizat polimeri precum: poli(ϵ -caprolactonă) [A. Sorrentino, G. Gorrasí, M. Tortora, V. Vittoria, U. Costantino, F. Marmottini, F. Padella, <i>Incorporation of Mg-Al hydrotalcite into a biodegradable Poly(ϵ-caprolactone) by high energy ball milling</i> , <i>Polymer</i> , 46 (2005) 1601-1608], policlorură de vinil [X.D. Wang, Q. Zhang, <i>Effect of hydrotalcite on the thermal stability, mechanical properties, rheology and flame retardance of poly(vinylchloride)</i> , <i>Polym. Int.</i> , 53 (2004) 698-707], polietilenoxid [C.S. Liao, W.B. Ye, <i>Structure and conductive properties of poly(ethyleneoxide)/layered double hydroxide nanocomposite polymer electrolytes</i> , <i>Electrochim. Acta</i> , 49 (2004) 4993-4998], piroli [J. Tronto, F. Leroux, E.L. Crepaldi, Z. Naal, S.I. Klein, J.B. Valim, <i>New layered double hydroxides intercalated with substituted pyrroles. 1. In situ polymerization of 4-(1H-pyrrol-1-yl)benzoate</i> , <i>J. Phys. Chem. Solids</i> , 67 (2006) 968-972], poli(etilen tereftalat) [S. Martinez-Gallegos, M. Herrero, C. Barriga, F.M. Labajos, V. Rives, <i>Dispersion of layered double hydroxides in poly(ethylene terephthalate) by in situ polymerization and mechanical grinding</i> , <i>Appl. Clay Sci.</i> , 45 (2009) 44-49], nylon-6 [L. Du, B. Qu, M. Zhang, <i>Thermal properties and combustion characterization of nylon 6/MgAl-LDH nanocomposites via organic modification and melt intercalation</i> , <i>Polym. Degrad. Stab.</i> , 92 (2007) 497-503], polistiren [L.Z. Qiu, W. Chen, B.J. Qu, <i>Structural characterisation and thermal properties of exfoliated polystyrene/ZnAl layered double</i>	17
	21
	23
	25
	27
	29
	31
	33
	35
	37
	39
	41
	43
	45
	47

1 *hydroxide nanocomposites prepared via solution intercalation, Polym. Degrad. Stab.*, 87
2 (2005) 433-440], polianilină [T. Challier, R.C.T. Slade, *Nanocomposite materials: Polyaniline-*
3 *intercalated layered double hydroxides, J. Mater. Chem.*, 4 (1994) 367-371], poliimide [H.B.
4 Hsueh, C.Y. Chen, *Preparation and properties of LDHs/polyimide nanocomposites, Polymer*,
5 44 (2003) 1151-1161], polietilenă [F.R. Costa, B.K. Satapathy, U. Wagenknecht, R.
6 Weidischi, G. Heinrich, *Morphology and fracture behaviour of polyethylene/MgAl layered*
7 *double hydroxide (LDH) nanocomposites, Eur. Polym. J.*, 42 (2006) 2140-2152], amestec de
8 poli(acriloil morfolină)/acetat de celuloză [S. Yoshitake, R. Kusumi, Y. Nishio,
9 *Nanoincorporation of layered double hydroxides into miscible polymer blends of cellulose*
10 *acetate, CELL 22, The 235th ACS National Meeting, New Orleans, LA, April 6-10, 2008*] etc.

11 În ceea ce privește obținerea de bionanocompozite pe bază de acetat de celuloză
12 și argile anionice, de tip hidroxizi dublu lamelari (LDH), sub formă de filme poroase, ce pot
13 absorbi fluide sau care pot fi sisteme de transport al unor substanțe medicamentoase,
14 literatura de specialitate nu prezintă indicații bibliografice.

15 Prin aplicațiile potențiale în fizică, biochimie și mai ales în medicină, structurile
16 nanocompozite hibride, de tip nanoargilă anionică - anion anorganic, nanoargilă anionică -
17 polimer, nanoargilă anionică - medicament sau nanoargilă anionică - enzimă sunt
18 considerate deja ca având un viitor deosebit de promițător, datorită potențialelor lor aplicații
19 practice.

20 Atât argilele anionice de tip LDH, cât și nanocompozitele pe bază de argile anionice
21 sunt formate din ansambluri de nanoparticule ale căror dimensiune și aranjament geometric
22 pot fi modelate prin sinteză.

23 Cele mai importante proprietăți ale acestor materiale sunt:
24 - suprafață specifică mare;
25 - proprietăți acido - bazice;
26 - formarea oxizilor micști, omogeni, cu dimensiuni foarte mici ale cristalelor, stabili la
27 tratamente termice;

28 - „efect de memorie” care, atunci când produsul obținut în urma tratamentelor termice
29 este adus în contact cu o soluție ce conține diferiți anioni, permite refacerea, în condiții
30 blânde, a structurii originale.

31 Argilele anionice, datorită proprietăților excelente pe care le posedă (toxicitate redusă
32 sau nulă, biocompatibilitate bună, posibilitatea eliberării controlate de medicament),
33 manifestă un interes continuu pentru descoperirea de noi aplicații biologice, în diferite
34 domenii: farmacie, cosmetică, medicină.

35 Problema tehnică pe care își propune să o rezolve inventia este de a realiza un
36 procedeu simplu, prin care se pot obține biocompozite pe bază de acetat de celuloză și
37 argile anionice, de tip hidroxizi dublu lamelari (LDH), sub formă de filme poroase, în condiții
38 bine determinate.

39 Procedeul de obținere a biocompozitelor pe bază de acetat de celuloză și argile
40 anionice, de tip hidroxizi dublu lamelari (LDH), sub formă de filme poroase, conform inventiei,
41 cuprinde următoarele etape: acetatul de celuloză se dispersează în acetonă, într-un raport
42 de greutate acetat de celuloză : acetonă = 1:4, iar amestecul rezultat se agită mecanic, timp
43 de 4 h, rezultând o soluție în care se adaugă o argilă anionică de tip hidroxid dublu lamelar
44 (LDH), sub formă de pulbere, raportul, în greutate, între acetatul de celuloză și argilă, fiind
45 de 10 : 0,75...1,5, apoi amestecul rezultat se agită mecanic, timp de 24 h, rezultând o soluție,
46 care se toarnă pe o suprafață plană, sub forma unui film cu o grosime de ordinul micronilor,
47 care apoi se usucă la 60°C, într-o etuvă, timp de o oră, în final, obținându-se un film poros.

RO 126849 B1

Avantajele aplicării procedeului conform inventiei constau în faptul că nu necesită aparatură și ustensile complicate, folosește energie electrică în cantități mici (doar pentru procesul de agitare și uscare), materiale prime din care se obțin aceste componzite sunt ușor accesibile, metodologia de obținere a componzitelor este simplă și necesită un timp scurt, materialele din componzitul format sunt biocompatibile cu organismul uman, iar filmele poroase componzite sunt apte pentru a fi folosite ca sisteme de eliberare controlată de medicamente sau ca bureți medicamentoși în tratamentele medicale. Structura poroasă a acestor filme are avantajul că favorizează formarea țesuturilor de legătură și cicatrizarea. Pe lângă imensa lor capacitate de a absorbi fluidele, bureți din acetat de celuloză - argile anionice de tip LDH produc vindecarea rănilor și pot fi utilizati ca sisteme de transport al substanțelor medicamentoase.

Se dă, în continuare, un exemplu de aplicare a inventiei.

Exemplul de aplicare

a) Obținerea argilei anionice LDH

Argila anionică LDH de tip Mg/AlLDH se prepară prin metoda coprecipitatii, în condiții de supersaturare scăzută și agitare, după cum urmează: 250 ml soluție apoasă ce conține $Mg(NO_3)_2 \cdot 6H_2O$ și $Al(NO_3)_3 \cdot 9H_2O$ în raport molar 1 : 3 se amestecă cu 250 ml soluție apoasă de NaOH și Na_2CO_3 ($CO_3^{2-}/Al^{3+} + Mg^{2+} = 0,67$ și $HO^-/Al^{3+} + Mg^{2+} = 2,25$ în rapoarte molare), se menține constant pH-ul la valoarea de 9,5, precipitatul rezultat este îmbătrânit la 45°C, timp de 24 h, apoi precipitatul se separă prin centrifugare și se usucă sub vacuum la 50°C. Rezultă o pulbere albă, formată din ansambluri de nanoparticule de argilă și cu o granulație de ordinul micronilor.

b) Obținerea biocompozitului

Acetatul de celuloză se dispersează în acetonă, în raport de greutate acetat de celuloză : acetonă = 1:4, agitare mecanică a amestecului, timp de 4 h, adăugarea în soluția obținută a argilei anionice sub formă de pulbere, în raport de greutate acetat de celuloză : argilă = 10 : 0,75...1,5, agitare mecanică a amestecului, timp de 24 h, turnarea soluției pe o suprafață plană, sub forma unui film cu grosime de ordinul micronilor, uscarea filmului la 60°C, într-o etuvă, timp de o oră și obținerea filmului poros.

Rezultă, în final, conform exemplului de preparare, un composit sub forma unui film poros, cu următoarele caracteristici obținute conform inventiei:

- grosimea: 500...550 μm;
- porozitatea: 70...75%;
- dimensiunea porilor: 0,02...0,14 μm;
- rezistență în medii cu pH = 6...13;
- rezistență la o mare categorie de solventi: butanol, benzen, toluen etc.

3 1. Procedeu de obținere a unor biocompozite sub formă de filme poroase, pe bază
de acetat de celuloză și argile anionice, de tip hidroxizi dublu lamelari (LDH), **caracterizat**
5 **prin aceea că** acetatul de celuloză se dispersează în acetonă, într-un raport de greutate
acetat de celuloză : acetonă = 1 : 4, iar amestecul rezultat se agită mecanic, timp de 4 h,
7 rezultând o soluție în care se adaugă o argilă anionică, de tip hidroxid dublu lamelar (LDH),
9 sub formă de pulbere, raportul, în greutate, între acetatul de celuloză și argilă, fiind de 10 :
11 0,75...1,5, apoi amestecul rezultat se agită mecanic, timp de 24 h, rezultând o soluție care
apoi se usucă la 60°C, într-o etuvă, timp de o oră, în final, obținându-se un film poros.

13 2. Procedeu conform revendicării 1, **caracterizat prin aceea că** argila anionică de
tip hidroxid dublu lamelar (LDH) este sub formă de pulbere albă, formată din ansambluri de
nanoparticule și având o granulație de ordinul micronilor.

